

Arbejdsmarkedsudvalget
AMU alm. del - Bilag 79
Offentlig

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K.

13. december 2004

Som socialrådgiver i Kvindeligt Arbejderforbund i Sønderjylland ønsker jeg med nedennævnte sagsfremstilling at sætte fokus på en problemstilling i forhold til gældende lovgivning.

Sagen drejer sig om en velfungerende 43-årig gift kvinde som i januar 2003 mistede en søn i forbindelse med et trafikuheld.

Hun var på daværende tidspunkt ansat som medarbejder i en virksomhed.

I hjemmet er der forsørgelsespligt til en autistisk teenagerdatter.

Ægtefællen er ansat i en overordnet stilling i udlandet og opholder sig som følge heraf i begrænset omfang i hjemmet.

I forbindelse med arbejdsforhold blev der ydet kompensation for tabt arbejdsfortjeneste 3 timer dagligt fordelt mellem morgen og eftermiddag til transport til og fra skole, for at tilgodese datterens behov for struktur og trygge rammer.

Umiddelbart efter ulykken blev A sygemeldt p.g.a. en kraftig depression. Hun blev tilknyttet psykiatrien på Y hospital.

Efter den 1-årige varighedsbegrænsning blev sygedagpengene forlænget med 13 uger. Arbejdsprøvning blev efter A's eget ønske etableret af 2 omgange. Desværre måtte hun opgive undervejs af psykiske årsager.

Efterfølgende blev A fra psykiatrisk afdeling vurderet til ikke at være rask nok til en raskmelding.

X-kommune stoppede udbetaling af sygedagpenge på grund af varighed.

Vurderede, at A ikke var syg nok til at oppebære førtidspension, og ikke rask nok til at varetage et arbejdsforhold.

A kunne på daværende tidspunkt ikke overskue flere arbejdsprøvnings eller revalideringstiltag. P.g.a. ægtefælles indtægt ej heller oppebære kontanthjælp.

X-kommune var af den opfattelse, at sygedagpenge principielt er en korttidsydelse, at det ikke kunne fastslås, hvornår A igen var klar til arbejdsmarkedet. Endelig konkluderede X-kommune, at A var kommet i en alvorlig klemme, fordi hun lovgivningsmæssigt faldt ned mellem to stole.

Side 2.....

Den noget snævre fortolkning af varighedsbegrænsningen i sygedagpengeloven gav i dette tilfælde A store problemer på mange fronter.

1. Hun blev frataget sit forsørgelsesgrundlag
2. Hun mistede kontakten til arbejdsmarkedet
3. Hun mistede kontakten til det kommunale system.

A udtrykte under hele forløbet et udpræget ønske om at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Hun gav samtidig udtryk for, at hun havde brug for længere tid til at komme sig.

A er en ressourcestærk, positiv og samarbejdsvillig person, hvilket samtlige behandlende instanser ikke har draget tvivl om.

Med udgangspunkt i aktuel sag opfordres folketingets arbejdsmarkedsudvalg om at præcisere intentionerne i sygedagpengeloven på en måde, så kommuner for mulighed for at dispensere fra gældende lovgivning i specielle situationer.

Intensivere eksisterende muligheder for at inddrage øvrige aktører, (arbejdsgivere, egen læge) så hurtigt som muligt i et sygdomsforløb.

At intensivere indsatsen i sundhedsvæsnet således at man undgår langvarig ventetid på eksempelvis speciallægeundersøgelser.

At styrke den sygemeldte borgers egen vurdering af egen situation ved at sætte enkeltindividet i centrum for ethvert tiltag. At bruge rundbordssamtalen til at vejlede og informere om eksisterende muligheder. At tilstræbe rummelighed i bekendtgørelser og vejledninger til eksisterende lovgivning.

Med venlig hilsen

R. Petersen

Ragnhild Petersen
Brunbjergvej 30
Løjt Kirkeby
6200 Aabenraa